

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3180/2019
02.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Драгише Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Марија Јоксовић и Зоран Бенић, адвокати из ..., против тужене "АИК Банке" АД Београд, коју заступа Небојша Станковић, адвокат из ..., ради утврђења делимичне ништавости уговора и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 535/19 од 09.04.2019. године, у седници одржаној 02.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 535/19 од 09.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 535/19 од 09.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 577/18 од 07.02.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је ништава одредба члана 5. тачка 1. подтачка 1. Уговора о кредиту бр. ..., што је тужена обавезана да призна и трпи. Тужена је обавезана да тужиљи исплати 2.460,63 динара, од чега износ од 2.000,00 динара са законском затезном каматом од 07.11.2018. године, док је за вишак тужбеног захтева у погледу обавезе тужене на исплату законске затезне камате обрачунате на износ од 460,63 динара од дана 07.11.2018. године до исплате, одбијен као неоснован. Тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 56.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 535/19 од 09.04.2019. године, делимично је усвојена жалба тужиље и преиначено решење о трошковима поступка, тако што је тужена обавезана да поред досуђених трошкова тужиљи исплати и износ од 3.000,00 динара са законском затезном каматом на начин и под условима као у првостепеној пресуди, док су у преосталом делу жалбе странака одбијене и потврђена првостепена пресуда. Тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове жалбеног поступка од 9.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са правним ставом овог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате новчаног износа од укупно 2.460.63 динара, поднета је 28.02.2018. године. У тужби је означена вредност предмета спора износом од 2.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на утврђење ништавости уговора и исплату новчаног износа, у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић